

dog tillade mig at henvise til, at en saadan Decentralisation har fundet Sted flere Gange før. Der findes saaledes Lovbud eller Resolutioner — jeg skal ikke i dette Dieblit bestemt kunne sige, hvad de ere, men der findes saadanne, f. Ex. et fra Aaret 1800 og et fra 1827 — hvorved der har fundet en Decentralisation Sted med Hensyn til en Mængde forskjelligartede Sager fra Centralregjeringen og til Amterne f. Ex. Saadanne almindelige Lovbud om Decentralisation fra Amterne til Underøvrighederne maatte jo ogsaa nu meget godt kunne finde Sted. Jeg indseer ikke, at man ikke skulde kunne samle en Deel forskjelligartede Sager i eet Lovbud, forsaavidt det overhovedet maatte være rigtigt at gjøre en Forandring, og naar det maatte erkjendes, at der enten paa hiint eller paa dette Punkt virkelig blev skrevet for meget og gjort for meget Arbejde, som ikke var til nogen Nytte, medens der samtidig var en høj Grad af Grund for Regjeringen til at søge at formindske Arbejdet, idet de Midler, der stillede til dens Raadighed til at faae Arbejdet udført for, altid blive mindre og mindre og ialtfald blive mindre, end de burde være efter det Skøn, som Regjeringen havde gjort gjældende, da den forelagde Forslag derom for Rigsdagen.

Rielsen: Jeg kan ganske være enig med den høitærede Minister i, at det er naturligt, at der hos den lovgivende Magt, hos Rigsdagen, fortrinnsviis maa være en Stræben efter at ned-sætte de Begjæringer, der fremkomme fra Regjeringen om Ansættelser som de heromhandlede, men, hvad jeg bemærkede, gif ogsaa kun ud paa, at jeg ikke kunde ansee det for rigtigt, naar man slog det fast som et Princip, at man kun vilde ned-sætte, men ikke forhøje, selv om man kom til den Anskuelse, at Ansættelsen dog vistnok var noget for knap. Den høitærede Minister havde vistnok ogsaa fuldkommen Ret i, naar han sagde, at det ikke kunde gaae an uden videre at lægge de Dpgivelses til Grund, som kom fra de vedkommende Embedsmænd, og som indeholdt en Fremstilling af, hvilke Udgifter der havde fundet Sted i de foregaaende Aar. Det er jeg ganske enig med ham i, ligesom jeg troer, at selve de paagjældende Embedsmænd kunne have Ban-

skelighed nok med at opgive navnlig den Deel af deres Udgifter, som dog kun kan siges at berøve paa et Skøn. Jeg finder mig derfor heller aldeles ikke opfordret til at være Talsmand for Forhøielse i en saadan Retning. Jeg maa meget mere udtale, at jeg vilde ansee det for høist ønskeligt, om man kunde finde en ganske anden Maade at fastsætte Contoirholds-godtgjørelserne paa. Jeg har ved en tidligere Leilighed her, hvor der var Tale om Godtgjørelser for en anden Klasse Embedsmænd, udtalt noget Egenende, nemlig at jeg vilde ansee det for meget ønskeligt, om der kunde findes en Udvei til at fastsætte den omtalte Godtgjørelse, saaledes at den ikke blev afhængig af den oeconomiske Dygtighed eller Evne hos den Vedkommende til at hjælpe sig med noget Mere eller Mindre, men der fandtes en almindelig Regel for dens Bestemmelse. Jeg troer, at man meget godt maatte kunne finde en saadan Regel. Eftersom som man kan sætte forskjellige Sager og Sønninger for Retsbetjentene efter det forskjellige Omfang af deres Embeder, ligesaa godt troer jeg, at man ogsaa kunde fastsætte en bestemt Contoirholds-godtgjørelse i Forbindelse med den fastsatte Gage for Embedet. Naturligviis kunde det gjerne være, at locale Forhold i forskjellige Tilfælde kunde nødvendiggjøre en Afvigelse derfra. Jeg troer, at man ved at slaae ind paa en saadan Vei vilde opnaae mange Goder og undgaae mange af de Ulemper, der ere forbundne med at skulle taxere Godtgjørelsen, idet det dog er aldeles umuligt andet, end at den vedkommende Embedsmænds Evne til at kunne indrette sine Sager paa en mere eller mindre oeconomisk Maade nu mere end noget Andet maa komme med i Betragtning.

Jeg skal villigt indrømme Rigtigheden af den høitagtede Ministers Bemærkning om, at, dersom de af mig før omtalte Dplysninger, som jeg har meddeelt Udvalget i det andet Thing, havde været actmæssige, saa burde jeg først have forelagt dem for Regjeringen; men de nævnte Dplysninger vare slet ikke fremkomne i en saadan Form. De vare fremkomne paa min Foranledning i privat Form, og de ere derfor af mig kun blevne meddeelte mundtlig til et Medlem af det andet Thing, som had